

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Zuzany Bystřické a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Z. R.**, zast. JUDr. Leonou Grumlíkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Údolní 61, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Odbor dopravy, se sídlem v Brně, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru dopravy, ze dne 3.8.2010, č.j. JMK 11845/2010, sp. zn. S-JMK 11845/2010/OD/Fö, **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 30.9.2010 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 4.10.2010 se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2010, č.j. JMK 11845/2010, sp. zn. S-JMK 11845/2010/OD/Fö, jakož i předchozího prvostupňového rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 15.12.2009, č.j. ODSČ 400/B-09. Prvostupňovým správním rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce jako účastníka správního řízení proti záznamu bodů v registru řidičů. Záznamy bodů provedené na základě oznámení Policie ČR ze dne 7.7.2009, ze dne 10.7.2009 a ze dne 19.3.2009 byly potvrzeny.

Napadeným rozhodnutím žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a řízení jemu předcházející v plném rozsahu. Konstatoval, že správní orgán 1. stupně zjistil relevantní skutkový stav pro rozhodnutí o námitkách, shromáždil potřebné doklady, mimo jiné i kopie pokutových bloků, ze kterých vyplývá, že žalobce jako účastník řízení se dopustil přestupků. Námitky podané žalobcem shledal nedůvodnými a své závěry v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodnil. Správní orgán 1. stupně konstatoval, že řádně zahájil správní řízení, poučil žalobce o jeho procesních právech a povinnostech, na jeho žádost řízení přerušil do doby rozhodnutí příslušného orgánu o podaném návrhu v přezkumném řízení, v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu mu umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Uvedl, že námitkami napadené záznamy bodů do registru řidičů byly provedeny v souladu s ust. § 123b zákona o provozu na pozemních komunikacích na základě doručených oznámení o uložení pokut v blokovém řízení o přestupku. Z oznámení o přestupcích vyplývá, že žalobci jakožto účastníkovi řízení byly pravomocně uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení. Došlo také k přiřazení správného počtu bodů v souladu s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Konstatoval, že v řízení o námitkách dle ust. § 123f zákona o provozu na pozemních komunikacích lze přezkoumávat pouze to, zda body byly zaznamenány v souladu s právní úpravou, tedy zda mají oporu v podkladech uvedených v § 123b uvedeného zákona, zda účastníkovi řízení byla pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trestný čin spočívající v jednání zařazeném do bodového hodnocení a správnost přiřazení bodů za jednotlivé přestupky či trestné činy. Žalovanému v tomto řízení nepřísluší přezkoumávat již pravomocná rozhodnutí, kterými byly uloženy sankce za jednání zařazená do bodového hodnocení. Sankce byly v tomto případě uloženy v blokových řízeních, tato řízení byla ukončena vydáním rozhodnutí, která nabyla právní moci. Dle ust. § 84 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se nelze proti pokutě uložené v blokovém řízení odvolat, tato pokuta jejím uložením nabývá právní moci. Takto uloženou pokutou je správní orgán provádějící záznam bodů, dokud není příslušným správním orgánem v rámci mimořádných opravných prostředků zrušena či změněna, vázán. Je pouze v dispozici účastníka řízení samostatně žádat u příslušných orgánů o provedení řízení o mimořádných opravných prostředcích. Toto jsou pak zcela samostatná správní řízení a řídí se vlastní právní úpravou. Správní orgán v řízení o námitkách není k tomuto řízení příslušný. Otázka zákonnosti rozhodnutí nemá charakter předběžné otázky v řízení o námitkách a správní orgán rozhodující o námitkách není bez dalšího povinen vyčkávat se svým rozhodnutím o námitkách ani na případné rozhodnutí ve věci mimořádného opravného prostředku. Dále žalovaný konstatoval, že správní orgán není při dokazování vázán pouze návrhy účastníků, ale může provést i jiné, než navrhované důkazy, automaticky však není povinen provést všechny důkazy, které připadají v úvahu nebo jsou účastníky navrhovány (§ 52 správního řádu). Žalovaný dále zdůraznil, že právní úprava záznamu bodů má kogentní charakter a pokud jsou splněny zákonné podmínky pro záznam bodů, je správní orgán povinen body do registru řidičů zaznamenat. Není možno zvažovat osobní poměry či zdravotní stav účastníka. V předmětné věci byly body účastníkovi do registru řidičů zaznamenány správně, nebyl zde dán důvod pro opravu námitkami napadených záznamů. Bylo na místě dle ust. § 123f odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích rozhodnutím námitky zamítnout a provedené záznamy potvrdit. Pokud žalobce namítá, že ve svém podání ze dne 3.8.2009 nazvaném „námitky proti provedení záznamu bodů“ se domáhal ověření všech záznamů bodů v registru řidičů na základě, kterých získal v bodovém hodnocení 12 bodů, ztotožňuje se odvolací orgán se správním orgánem 1. stupně, že z předmětného podání vyplývá, že účastník považuje za nesprávné pouze 2 záznamy bodů, a to ze dne 9.7.2009 a ze dne 25.6.2009, přičemž u dalšího záznamu ze dne 18.3.2009 pouze uvedl, že podal podnět k zahájení přezkumného řízení u příslušného správního orgánu. Z podání nevyplývá, že by námitky směřovaly proti všem záznamům bodů.

Žalobce v žalobě především namítl, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů pokládá za nesprávná a nezákonná, neboť se omezila pouze na posouzení správnosti některých záznamů bodů v registru řidičů pro jeho osobu a nezabývala se správností všech záznamů bodů. Podáním ze dne 3.8.2009 podal námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a domáhal se, aby správní orgán přezkoumal správnost všech záznamů bodů, přičemž demonstrativně uvedl u dvou záznamů, v čem spatřuje jejich nesprávnost. Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností, dne 15.12.2009 vydal rozhodnutí č.j. ODSČ-400/B-09, o námitkách rozhodl tak, že se námitky proti záznamu bodů zamítají a záznamy se potvrzují. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno 18.12.2009, včas proti němu podal odvolání. V odvolání namítl, že se správní orgán omezil pouze na posouzení správnosti některých záznamů bodů v registru řidičů pro jeho osobu. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím jeho odvolání zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 15.12.2009 potvrdil. V době od podání odvolání do nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného ještě navíc uplynula lhůta pro odečet bodů v záznamech bodového hodnocení řidiče, a to proto, že byla u něho splněna podmínka pro odečítání bodů podle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. I když tedy žalobci dnem 9.7.2010 vznikl nárok na odečet 4 bodů z celkového počtu dosažených bodů z bodového hodnocení řidiče, a je povinností správního orgánu v zákonem určené lhůtě provést odečet z úřední povinnosti, nebyl tento odečet proveden. Odvolací správní orgán se touto skutečností při přezkoumání prvostupňového rozhodnutí správního orgánu nezabýval. Vzhledem k tomu žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Vyslovil názor, že správní orgány obou stupňů v řízení respektovaly práva žalobce. Konstatoval, že nesouhlasí s námitkou žalobce, že se podáním námitek u správního orgánu 1. stupně dne 3.8.2009 domáhal, aby byly přezkoumány záznamy všech bodů, přičemž jen demonstrativně uvedl 2 záznamy. Z podání žalobce totiž plyne, že se domáhal přezkoumání pouze těch záznamů, které ve svém podání přesně označil, čímž současně vymezil i předmět řízení o námitkách a rozsah přezkumné činnosti správního orgánu 1. stupně. Z obsahu jeho podání ze dne 3.8.2009 nelze dospět k závěru, že by napadal všechny provedené záznamy bodů. V podání konstatuje, že podává námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a následně se konkrétně vyjadřuje ke dvěma přestupkům a to přestupku ze dne 9.7.2009 a ze dne 25.6.2009. Dále oznamuje, že ve věci přestupku ze dne 18.3.2009 podal u příslušného orgánu podnět na zahájení přezkumného řízení, přičemž uvedl důvody, které ho k podání podnětu vedly. Dále s ohledem na podaný podnět k přezkumnému řízení žádal správní orgán 1. stupně o přerušení řízení o námitkách do doby, než bude o něm příslušným správním orgánem rozhodnuto, neboť toto rozhodnutí může mít zásadní vliv na celkový počet bodů v jeho bodovém hodnocení. V průběhu řízení o námitkách se žalobce již více k věci nevyjádřil, ač byl správním orgánem 1. stupně vyzýván k seznámení se s poklady a k vyjádření k nim, a případnému doplnění podkladů. Pokud žalobce v žalobě namítá, že v době od podání odvolání do pravomocného rozhodnutí žalovaného uplynula lhůta pro odečet bodů v záznamech bodového hodnocení řidiče, neboť byla splněna podmínka pro odečítání bodů podle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, žalovaný konstatoval, že tento postup lze realizovat jen u řidičů, kteří mají v bodovém hodnocení zapsáno maximálně 11 bodů. Pokud řidič dosáhne 12 bodů v bodovém hodnocení, je postup pro odečítání bodů odlišný (ust. § 123d zákona o provozu na pozemních komunikacích), nárok na odečet bodů dle § 123e odst. 1 tohoto zákona nevzniká. Pokud řidič dosáhne 12 bodů, má to pro něho důsledky uvedené v ust. § 123c odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Skutečnost, že řízení o námitkách probíhá tak dlouho, že v mezidobí od nabytí právní moci

rozhodnutí, na jehož základě byl v registru řidičů naposledy zaznamenán stanovený počet bodů za přestupek zařazený do bodového hodnocení řidičů uplyne 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, nezakládá nárok na odečet 4 bodů dle § 123e odst. 1 cit. zák.

Dříve, než se Krajský soud v Brně mohl zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou ve věci splněny podmínky řízení. Přitom dospěl k závěru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s.ř.s., osobou k tomu oprávněnou ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s.ř.s.).

Krajský soud v Brně přezkoumal obě napadená správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jejich vydání, a to v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 71 odst. 1 a § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ve smyslu ust. § 51 s.ř.s.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidiče, které byly provedeny na základě oznámení Policie ČR.

Soud vyšel ze správního spisu, jehož obsahem jsou mimo jiné rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, příslušná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, a to celkem v 6 případech. Dále obsahuje oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 16.7.2009, námitky proti provedení záznamu bodů podané žalobcem dne 3.8.2009 a další listiny.

Právní úprava bodového hodnocení je obsažena v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a v jeho příloze. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí a průběhu správního řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce především namítal, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů shledává nezákonnými, neboť oba správní orgány se ve svých rozhodnutích omezily pouze na posouzení správnosti některých záznamů bodů v registru řidičů pro jeho osobu a nezabývaly se správností všech záznamů bodů. Tvrdil, že podáním ze dne 3.8.2009 se domáhal přezkoumání správnosti všech záznamů bodů, přičemž demonstrativně uvedl pouze dva záznamy a uvedl, v čem spatřuje jejich nesprávnost. Správní orgán se však zabýval přezkumem pouze dvou záznamů, které žalobce demonstrativně uvedl. Tuto skutečnost namítl v podaných námitkách, žalovaný však shledal postup prvostupňového orgánu správným.

Uvedenou námitku soud neshledává důvodnou. Z podání žalobce ze dne 3.8.2009 nazvaného podání proti provedení záznamu bodů soud zjistil, že žalobce uvedl, že podává námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče v souladu s oznámením Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností č.j. ODSČ-400/B-09. Dále konstatoval, že v bodovém hodnocení řidiče jsou pro jeho osobu nesprávně zaznamenány dva přestupky, konkrétně přestupek ze dne 9.7.2009, a to přestupek dle § 22odst.1 písm. f bod 4 zák. o přestupcích, Policie ČR Jindřichův Hradec, záznam 2 body, a přestupek ze dne 25.6.2009, dle § 22odst.1 písm. f bod 5 zák. o přestupcích, Policie ČR Brno, záznam 5 bodů. Dále

žalobce tvrdil, že ke spáchání výše uvedených přestupků jeho osobou nikdy nedošlo a není si vědom, že by tyto přestupky byly s ním v blokovém řízení projednány a vyřízeny, žádá proto nadepsaný správní úřad o sjednání nápravy a vymazání těchto záznamů z jeho bodového hodnocení řidiče. Dále konstatuje, že téhož dne odeslal podnět na zahájení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 18.3.2009, Policie ČR Domašov, příslušnému správnímu orgánu, což doložil kopií podání a podacího lístku.

Z obsahu výše uvedeného podání žalobce dle názoru soudu nelze nikterak dovodit, že by označené přestupky měly být pouze demonstrativním výčtem přestupků, přičemž námitky jsou podány proti záznamu všech bodů v bodovém hodnocení. Žalobce totiž výslovně uvádí, že v bodovém hodnocení řidiče jsou pro jeho osobu nesprávně zaznamenány dva přestupky a tyto pak konkretizuje.

Soud konstatuje, že Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností, jako správní orgán příslušný dle ust. § 124 odst. 5 písm. l) zákona o silničním provozu o podaných námitkách rozhodl, přičemž jeho rozhodnutí obsahovalo náležitosti stanovené v § 68 správního řádu. V souladu s odst. 3 uvedeného ustanovení správního řádu se vypořádal s námitkami vznesenými žalobcem. Rovněž žalovaný v napadeném rozhodnutí se s uvedenou námitkou vypořádal řádně, soud se s jeho hodnocením zcela ztotožňuje. Žalovaný dospěl k správnému závěru, že z podání žalobce ze dne 3.8.2009 nazvaného námitky proti provedení záznamu bodů jednoznačně vyplývá, že za nesprávné považuje pouze dva záznamy bodů, a to ze dne 9.7.2009 a ze dne 25.6.2009, přičemž u dalšího záznamu ze dne 18.3.2009 pouze avizuje, že podal podnět k zahájení přezkumného řízení u příslušného správního orgánu.

Dále žalobce žalovanému vytýkal, že nevzal zřetel na to, že od podání jeho odvolání do pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje uplynula lhůta pro odečet bodů v záznamech bodového hodnocení řidiče dle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Dle názoru žalobce měl správní orgán provést odečet 4 bodů v zákonem určené lhůtě z úřední povinnosti.

Ani uvedenou námitku soud neshledal důvodnou. Mezi žalobcem a žalovaným je v této souvislosti sporné, zda je možné aplikovat § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, pokud řidič již dosáhl maximálně možného počtu 12 bodů. Podstatné je, že lhůta pro odečet bodů stanovená v § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu uplynula poté, co již žalobce dosáhl 12 bodů a byl neúspěšný v řízení o námitkách před správním orgánem 1. stupně. K uplynutí lhůty došlo v mezidobí po podání odvolání do rozhodnutí o námitkách do pravomocného rozhodnutí žalovaného ve věci.

Uvedenou problematikou se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku 8 As 23/2010-89 ze dne 3.5.2011, který je dostupný na www.nsssoud.cz. Podle tohoto rozsudku „*negativním důsledkem opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích je dosažení 12 bodů a pozbytí odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla (§ 123c zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu). K opětovnému nabytí této způsobilosti může dojít pouze postupem dle § 123c tohoto zákona, tedy uplynutím 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Takto získaných bodů se již řidič nemůže zbavit řádným chováním, s čímž počítá § 123e odst. 1 uvedeného zákona, byť by v důsledku odkladného účinku podání námitek proti záznamu a dosažení 12 bodů nadále disponoval řidičským oprávněním.*“

Soud se s výše uvedeným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu zcela ztotožňuje, a dále z něho cituje:

„Podání námitek má tedy za následek situaci, kdy řidič i přes dosažení 12 bodů se může nadále účastnit provozu na pozemních komunikacích, neboť došlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Tato skutečnost však nemůže zapříčinit odpočet bodů podle § 123e odst. 1 zákona, neboť podstata tohoto institutu je jiná. Dané ustanovení je možné aplikovat pouze za situace, kdy řidič ještě nedosáhl 12 bodů. Obecně se vztahuje k řidiči, který neztratil odbornou způsobilost, disponuje řidičským oprávněním, a proto je možné kontinuálním sledováním jeho chování v průběhu (minimálně) 12-36 měsíců osvědčit jeho polepšení. Z žádného ustanovení § 123e, které upravuje odečítání bodů však nevyplývá, že by odečtením bodů v důsledku řádného chování po předepsanou dobu mohlo dojít k opětovnému nabytí odborné způsobilosti, kterou řidič předtím pozbyl právě dosažením 12 bodů. Tuto lze znovu nabýt toliko postupem dle § 123d, tedy uplynutím 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a dále prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti.“

S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s.)

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobce nebyl úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení by bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s tímto řízením náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23.2.2012

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu